

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ПРИКАЗКА ЗА БЪЧВАТА

chitanka.info

Като наближи последният му час, старият баща повика петимата си синове и рече:

— Чеда мои, аз вече си отивам. Моят земен път свърши. Чуйте каква приказка ще ви разкажа, преди да склопя очи. Добре слушайте, защото искам сетне да ми я разтълкувате.

Синовете втренчиха очи в баща си. Старият ги изгледа един след друг и почна:

— Израснал беше в гората един дъб. Голямо дърво. Жълъди като дъжд падаха от яките му клони. Корените му смучеха сок дълбоко от земните недра. Бурята го клатеше, но не можеше нищо да му стори. Веднъж в гората пристигна дървар. Той премери с поглед дъба, запретна ръкави, замахна със секирата си и започна да го сече. До вечерта го събори на земята. Окастри му клоните, а дънера откара в дърводелната си. Наряза го на хубави дъски. През есента в дърводелната пристигна един бъчвар. Той натовари дъските в каруцата си и ги откара. В работилницата си бъчварят издяла от дъските дъги, направи обръчи и дъна и сглоби голяма бъчва. В тая бъчва всяка есен той наливаше младо кипящо вино и го продаваше на селяните за сватби, именни дни и помени. Тъй вървеше, докато бъчвата беше здрава. Но, не щеш ли, веднъж един от обръчите се скъса и дъгите се раздалечиха. Виното изтече и бъчвата се разсърхна. Докато бъчварят се досети да сложи нов обръч, дъгите се разпаднаха. Децата грабнаха обръчите и ги затъркаляха по улицата, а стопанката изгори дъгите и дъната на хубавата бъчва. Изтълкувайте ми сега тази приказка!

Замислиха се петимата братя, но никой не можа да отгатне бащината приказка. Тогава старецът поклати глава и рече:

— Млади сте още, затуй не се досещате. Аз ще ви изтълкувам какво искам да кажа с тая приказка: гората с големите дървета е нашата държава. Яка гора е тя. Нейните дървета растат нагоре. Бъчвата е семейството, дъгите сме ние, обръчите са съгласието, а виното е радостта и честитият живот. Додето има съгласие в семейството, ще има и честит живот. Къща, в която няма съгласие — огън да я гори. Пазете обръчите на бъчвата, чеда мои!

Най-големият син се наведе, целуна десницата на стария си баща и отвърна:

— Благодарим ти, тате, за мъдрия съвет. Няма да го забравим, докато сме живи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.